

jeg for mit særlige Vedkommende er uenig med Fleertallet i Udvalget, er den, at jeg meget levende ønsker den almindelige Brandsassurance-Forening for Danmark saa varig, som det er muligt; jeg veed jo nok, at det seer meget smukt og hønt ud i den Henseende at stille sig paa Frihedens Standpunkt og sige, at der skal være Ret til at danne private Foreninger, og jeg har ogsaa tidligere sagt, at kunde det gaae med disse private Foreninger, skulde jeg ikke søge at lægge Regjeringen Hindringer veien i saa Henseende, men jeg ønsker dog, at Regjeringen bestandigt vil holde saameget igjen, at der kan blive en almindelig Brandsassurance-Forening for Danmark. Jeg maa i den Henseende bede bemærket, at saaledes som Sagen nu staaer, og saaledes som Lovgivningen nu er, kunne navnlig Fæsterne ikke paa egen Haand forlade den almindelige Assurance-Forening, og de mange Interessenter, som sidde i Gjælb, kunne heller ikke uden Panthaverens Samtykke forlade Assuranceforeningen, og jeg skulde tage meget feil, om ikke disse to endte Classer sammenlagte udgjøre den største Deel af Landbefolkningen i Danmark; thi dersom man kender Forholdene, blive de to kun den mindre Deel, der bliver tilbage, som kan bevæge sig uden at være trykket af noget af disse Hensyn. Der er en anden Klasse, som jeg virkelig troer, at disse private Foreninger i Reglen ikke gjerne ønske at faae med, og det er for mig noget meget Væsentligt, det er de mange Smaafolk, og især dem, som hører sammenstuvede i tætsluttede Byer; man vil, at der skal danne sig private Foreninger af de mere velhavende og isolerede Beboere, thi det er dem, jeg troer, der kunne staae sig derved; man vil holde de Andre ude, men det troer jeg ikke, at den danske Repræsentation skal søge at komme hen til. Jeg søger en særlig Sikkerhed i, at Assuranceforeningen saa meget som muligt indbefatter Alle, saavel dem, der hører i de mindre brandsfarlige, som dem, der hører i de mere brandsfarlige Bygninger, og

at den staaer under Regjeringens særlige Control og Opsigt; dette finder jeg aldeles nødvendigt, naar den skal blive ved at hedde den almindelige Assuranceforening for Danmark, og derfor vil jeg ønske, at Regjeringen vilde have et vaagent Øie i den Henseende, saa at det ikke skulde komme dertil, at tilsidst var det alene Fæstere og den meget forgyldede og fattige Befolkning, der bleve tilbage i denne saakaldte almindelige Assuranceforening. Jeg for mit personlige Vedkommende kan meget godt komme i en hvilken som helst privat Forening, saa jeg finder mig ikke særligt trykket i den Henseende, men med Hensyn til det Almindelige, kan jeg ikke andet end holde fast derpaa, og jeg vilde derfor ønske, at det danske Folkething paa ingen Maade vilde vedtage Majoritetens Forslag. Da det derhos maaskee er nødvendigt for Diebliffet ogsaa at forkaste Regjeringens Forslag, kan Regjeringen jo til en anden Tid komme frem med Noget, som Rigsdagen muligviis kan gaae ind paa. Til dette skal jeg foreløbigt indskrænke mig.

L. C. Larsen: Uden for Diebliffet at skulle erklære, hvorvidt jeg agter at stemme for Udvalgets Fleertals Forslag eller ikke, ønsker jeg dog, at det, hvis det skulde blive til Lov, maatte komme ud i en Skikkelse, der er betryggende for de Interessenter, som jeg anseer for overmaade vigtige, nemlig for Panthaverne og den almindelige Credit. Det er Hensynet dertil, der har bevæget mig til at stille forskjelligte Endringsforslag, som i det Væsentlige støtte sig til de Bestemmelser, der findes i Brandsforsikringsanordningen, og som jeg troer bør beholdes. Det første Endringsforslag er stillet til det Forslag, at det skulde være tilladt en Interessent i Brandsforsikringen at indtræde i en anden Brandsforsikring uden Panthaverens Samtykke, hvilket jeg ikke troer bør være tilstedeligt, da det vil være et ligefremt Brud paa en privat Contract.